

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **P. G. pre prečin podplácania** podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2009 v Bratislave odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 9. júna 2009, sp. zn. BB-4T 32/2008, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 9. júna 2009, sp. zn. BB-4T 32/2008, bol obžalovaný P. G. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný obžalobou ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že,

dňa 24. júna 2008 okolo 09.45 hod. v K. viedol osobné motorové vozidlo zn. Daewoo Espero, ev. č. K., kde bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Kežmarku v zložení ppor. V. J. a stržm. B. H., kde pri kontrole bolo zistené, že vozidlo viedol bez osvedčenia o evidencii vozidla, následne mu bolo členom hliadky ppor. V. J. oznámené, že sa dopustil priestupku proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená bloková pokuta vo výške 500 Sk (16,60 €), na čo P. G. uviedol, že túto sumu

pri sebe v hotovosti nemá a ponúkol a odovzdal ppor. V. J. 300 Sk (9,96 €) bez toho, aby mu bol vydaný doklad o zaplatení pokuty a aby mu policajti umožnili odísť, po oznámení jeho správania operačnému stredisku ponúkol členom hliadky ďalšiu sumu vo výške 200 Sk (6,64 €), aby všetko nechali tak a pustili ho.

Treba poznamenať, že tento rozsudok nasledoval po konaní, keď pôvodný rozsudok toho istého súdu z 5. februára 2009, ktorým bol obžalovaný P. G. taktiež oslobodený spod obžaloby pre ten istý skutok, no nie podľa § 285 písm. a/ Tr. por., ale podľa § 285 písm. b/ Tr. por., bol v odvolacom konaní Najvyšším súdom Slovenskej republiky uznesením z 30. marca 2009, sp. zn. 3 Toš 2/2009, zrušený a vec bola vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Pôvodným rozsudkom prvostupňový súd mylne pri pochybnostiach o priebehu skutkového deja a o tom, či išlo o ponúkanie a poskytnutie úplatku oslobodil obžalovaného z dôvodu, že žalovaný skutok nie je trestným činom. Prvostupňovému súdu bolo nariadené doplniť dokazovanie v tom smere, aby mohli byť odstránené pochybnosti o skutkovo významných okolnostiach dotýkajúcich sa v konečnom dôsledku subjektívnej stránky žalovaného prečinu s usmernením, že ak budú pretrvávať pochybnosti o skutkovo významných okolnostiach, potom bude prichádzať do úvahy oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por., teda, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola na obvineného P. G. podaná obžaloba.

V novom konaní, po doplnení dokazovania, prvostupňový súd opätovne mal pochybnosti o skutkových záveroch obžaloby. Nemal istotu, že by obžalovaný konal s úmyslom ponúknuť a poskytnúť príslušníkom policajného zboru úplatok preto, aby sa jeho priestupok neriešil v priestupkovom konaní. Keďže nemal dokázané, či sa stalo to, čo sa ako trestné kládlo obžalovanému za vinu, rozhodol podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, v ktorom uviedol, že konanie obžalovaného P. G., podľa jeho názoru vykazuje znaky korupčného správania a o tom, že zo strany obžalovaného sa v ponúknutých 300 Sk jednalo o úplatok v súvislosti

s objasňovaním jeho priestupku majú svedčiť, okrem výpovedí svedkov V. J. a B. H., ktoré považuje za nespochybniteľné, aj tie okolnosti, že

- hoci mu bola stanovená pokuta v blokovom konaní vo výške 500 Sk, policajtom ponúkol sumu 300 Sk,
- keď zistil, že policajti nahlásili jeho korupčné správanie operačnému dôstojníkovi, chcel ešte doložiť 200 Sk, ktorú si požičal od svedkyne S. B.,
- peniaze núkal policajtom s tým, „aby to nechali tak“, „bez bločkov“ a pustili ho.

Na základe toho prokurátor v odvolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Špeciálny súd vykonal vo veci všetky dostupné dôkazy a vyhodnotil ich spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. por. Na rozdiel od obžaloby nepovažoval rozhodujúce dôkazy výpoveďami svedkov V. J. a B. H. za absolútne presvedčivé, keď vnútri týchto jednotlivých dôkazov i medzi nimi navzájom existovali značné rozpory o podstatných okolnostiach prípadu.

Ani nariadeným doplneným dokazovaním výsluchom svedkov a konfrontáciami medzi nimi sa nepodarilo jednoznačne objasniť otázku, či obžalovaný odchádzal z policajného vozidla po peniaze s tým, že už predtým policajtom povedal, že má len 300 Sk a išiel po ne s vedomím, že to bude postačovať na pokutu a policajti ho s týmto vedomím ponechali ísť po peniaze, alebo to bolo tak, že naisto vedel, že musí zaplatiť pokutu 500 Sk, išiel po tieto peniaze, a keď zistil, že jeho manželka, od ktorej peniaze na pokutu pýtal, má len 300 Sk, vrátil sa len s tými tristo korunami, a to už s úmyslom, že ich začal ponúkať a aj poskytol ako úplatok za to, že nebude musieť za priestupok platiť pokutu 500 Sk, a keď zistil,

že policajti to oznámili operačnému dôstojníkovi, ponúkal im ďalších 200 Sk, ktoré si priamo z policajného auta požičal od svojej švagrinej, ktorá tam za ním prišla a oznámil jej, že musí zaplatiť pokutu 500 Sk, ale má len 300 Sk.

Výpovede svedkov J. a H. nie sú ani podľa názoru odvolacieho súdu presvedčivé. Špeciálny súd poukázal na rozpory, ktoré sa v ich výpovediach vyskytli a vzhľadom na ne nemožno jednoznačne ustáliť, že by konanie obžalovaného smerovalo od počiatku až po odovzdanie peňazí ku korupcii.

Priestupok, ktorý mal tvoriť podstatu toho prečo mal obžalovaný zaplatiť pokutu, mal spočívať v tom, že obžalovaný nemal osvedčenie o technickom preukaze vozidla. Z dokazovania je zrejmé, prečo ho nemal a ani nemohol mať, napriek tomu, že technická chyba, pre ktorú bolo odňaté, bola odstránená, avšak vozidlo patrilo matke obžalovaného a len jej mali policajné orgány osvedčenie vydať a po matku obžalovaný v tom čase išiel, a to bol dôvod prečo s ním jazdil. To sa aj snažil obžalovaný policajtom pri kontrole vysvetliť a uvádzal, že na základe informácie príslušníka policajného zboru, ktorý mu tesne predtým robil kontrolu technického stavu pneumatík, bol v tom vedomí, že môže s vozidlom jazdiť, lebo dôvod, pre ktorý bolo odňaté osvedčenie o technickom preukaze vozidla odpadol.

Aj keby dôvody, ktoré uvádzal obžalovaný ho nijako neospravedlňovali z uloženia pokuty za priestupok, lebo uvedený doklad od vozidla skutočne nemal, z dokazovania s istotou nevyplýva, že pokutu za priestupok nechcel zaplatiť. Spôsob riešenia priestupku sa zdá byť dosť neobvyklý, keď si policajti nepreverovali tú skutočnosť, ktorá je nepochybná, prečo v tej chvíli obžalovaný osvedčenie o technickom preukaze nemal a pokutu nemal dostať za nič iné, len za to. No napriek tomu, ako vyplýva z prvotnej výpovede svedka ppor. V. J., keď sa ho tento opýtal, či je ochotný zaplatiť pokutu, obžalovaný odpovedal, že áno, otvoril dvere a išiel po peniaze.

Z toho vyplýva, že v tom momente obžalovaný vôbec nepojal úmysel niekoho podplácať. Ved' aj prokurátor v odvolaní uvádza, že obžalovaný vedel, že jeho manželka má pri sebe len 300 Sk, čo vyplýva z hlavného pojednávania. Opak sa totiž nepodarilo preukázať. Ak teda predtým obžalovaný vyjadril ochotu zaplatiť pokutu a zároveň si bol vedomý, že má len

300 Sk, potom nad rámec existujúcich dôkazov sa mu imputuje úmysel policajtov podplatiť, keď išiel po peniaze s tým, že má a aj chce pokutu zaplatiť. Vedť napokon aj samotné uloženie blokovej pokuty v zmysle priestupkového zákona (zák. č. 372/1990 Zb. v znení neskorších zmien a doplnkov) je podmienené súhlasom dotknutej osoby so zaplatením pokuty v blokovom konaní a ak nemal obžalovaný prostriedky na zaplatenie pokuty na mieste, mali policajné orgány postupovať podľa § 85 ods. 3 citovaného zákona.

To sú však okolností prípadu, ktoré sa dožadoval objasniť Najvyšší súd Slovenskej republiky, ale napriek snahe Špeciálneho súdu ostali neobjasnené. V dôsledku toho musí Najvyšší súd konštatovať, že odvolanie prokurátora spočíva len na tom, že on hodnotí dôkazy ináč a za úplne nespochybniteľné považuje výpovede svedkov J. a H..

Zdôrazniť však treba, že iba pre odlišné hodnotenie dôkazov nemožno nariaďovať prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a aby dôkazy v podstate vyhodnotil opačne a uznal vinu obžalovaného. Ani dôvody, pre ktoré navrhoval prokurátor zrušiť napadnutý rozsudok podľa písm. b/ a písm. d/ § 321 ods. 1 Tr. por. nie sú také, ktoré by navrhovaný postup opodstatňovali. Tým, že prvostupňový súd v pochybnostiach uzavrel, že nebolo dokázané, že sa stal žalovaný skutok, nedopustil sa porušenia žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia, aké sa má na mysli v ustanovení § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Nie je dôvod ani na zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por., lebo práve všetkými významnými okolnosťami sa prvostupňový súd zaoberal a snažil sa objasniť všetky významné skutkové okolnosti, na základe ktorých by bolo možné vyvodzovať následnú trestnosť skutku, ale to sa bez pochybnosti nepodarilo preukázať. Argumenty prvostupňového súdu neodporujú zásadám logického myslenia, pre ktorý dôvod by sa napadnuté rozhodnutie javilo ako zjavne nepodložené výsledkami vykonaného dokazovania. Dokazovanie bolo pritom vykonané zákonným spôsobom a bolo úplné. Niet už žiadneho relevantného dôkazu, ktorý by ešte bolo treba vykonať a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR to ani nenavrhuje.

V predchádzajúcom štádiu konania Najvyšší súd Slovenskej republiky predpokladal ešte

možnosť objasnenia veci tými dôkazmi, ktoré nariadil vykonať. Tie aj boli vykonané. V súčasnosti už nevidí možnosť ďalšieho dokazovania a stotožňuje sa so záverom prvostupňového súdu, keď v pochybnostiach vyhodnotil dôkazy v prospech obžalovaného a uzavrel, že nebolo dokázané, že by sa stal skutok, ktorý sa kládol obžalovanému za vinu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. septembra 2009

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová